

skadigelser af Jernbaner; men de Straffe, der i dette Udkast ere foreslaaede, ere langt ringere end de, der forekomme i den nævnte Forordning, hvilket har sin naturlige Grund deri, at de Farer, som kunne opstaae af Beskadigelser af Jernbanen, ere langt større end de, der kunne befrygtes med Hensyn til Beskadigelser af Telegraphindretninger. For de forsættelige Beskadigelser har man troet, at Straffen i de mildeste Tilfælde kunde være Bøder, som dog ikke ere saa ganske ringe efter Udkastet, medens Straffen for de mere graverende Tilfælde burde kunne stige indtil den højeste Grad af Fængsel paa Vand og Brød; for uforsættelige Beskadigelser er der derimod foreslaaet ringere Bøder og i det Høieste simpelt Fængsel indtil een Maaned.

Formanden: Dette Lovudkast skal blive omdeelt; dets Behandlingsmaade vil være Gjenstand for Afgjørelse i et senere Møde.

Den følgende Sag paa Dagsordenen angaaer Forslag til Lov, angaaende et overordentligt Gagetillæg for de ringere aflagte offentlige Bestillingsmænd. Sagen er til første Behandling.

Mosenkrantz: I Forbindelse med hvad jeg sidst havde den Ære at fremsøre i Thinget, angaaende et Forslag om Udvalgs Nedsættelse i denne Sag, skal jeg atter i Dag tillade mig at gjentage dette Forslag. Jeg erkjender fuldt vel de Vanskeligheder, der ville møde ved at udvide dette Forslag til pensionerede og paa Bartpenge staaende Individuer; men netop af den Grund har jeg troet, at denne Sag bedst kunde drøftes i et Udvalg, et Udvalg, der kom til at veie og overveie samtlige Vanskeligheder og Betæneligheder, der kunne møde ved Gjenemførelsen deraf; og jeg har troet og haabet, at dette Udvalg muligt kunde komme til det Resultat, at de Betæneligheder, der kunde være herved, langt overveiedes af de Billighedshensyn, der tale derfor; jeg skal nemlig bemærke, at Fundamentet for dette Forslag er Billighedshensynet. Jeg tillader mig altsaa at foreslaae et Udvalgs Nedsættelse i denne Sag.

Formanden: Jeg tør vel, efter hvad der under den indledende Behandling blev ansøgt, antage, at det er den ærede Landstings-

mands Mening, ikke at denne første Behandling skal udsættes paa Grund af, at et Udvalg nedsættes, men at den første Behandling skal foretages, og at det først derefter skal afgjøres, om et Udvalg skal nedsættes mellem første og anden Behandling.

Mosenkrantz: Ja, det var rigtignok min Mening.

Formanden: I saa Tilfælde vil Spørgsmaalet jo egentlig først være Gjenstand for Afgjørelse, efterat der er voteret for Sagens Dvergang til anden Behandling.

Madvig: Jeg skal tillade mig at fremsøre et Par Bemærkninger i Anledning af det foreliggende Lovforslag, idet jeg forbeholder mig at tage under nærmere Dverveielse, om disse Bemærkninger ville foranledige mig til at fremsomme med Ændringsforslag eller til at stemme for Nedsættelsen af en Comitee i Sagen. Jeg erkjender nemlig, at der er et vigtigt Hensyn, der ikke maa tabes af Sigte ved denne Sag, nemlig at den bringes, om muligt, snart til Ende; thi jeg troer, at ved Siden af at hjælpe er det ogsaa vigtigt at hjælpe i rette Tid, og jeg troer, at for afskillige af de Embedsmænd, hvem man sigter til at give Understøttelse, er det snart paa høie Tid, at de hjælpes. Jeg troer imidlertid, at, hvis dette Hensyn ikke skulde findes aldeles overveiede, vil der være god Grund til at forsøge at ændre og forbedre denne Lov i Detaillen. Jeg troer, at denne Lov, som den nu foreligger, ikke svarer til det Formaal, der derved skal opnaaes, eller de Krav, der derved skulle tilfredsstilles. Jeg betegner det som et Krav; thi jeg troer, at den ringere lønnede danske Embedsstand under de nærværende Forhold har en fuldkommen Berettigelse til at vente, at man kommer den til Hjælp. Det er en meget urigtig Forestilling, hvis man troer, at Embedsstanden i Danmark i det Hele taget er vel lønnet, og saaledes lønnet i Gjenemsnit, at den fra de gode Aar kan beholde Noget tilovers til de onde Aar; idetmindste gjælder dette ingenlunde om de underordnede Embedsmænd. Den Forestilling, der tidligere har gjort sig gjældende om den danske Embedsmænds Stilling, berøver paa det Ubefjendtskab, der tidligere herskede, med hvad en Embedsmænd havde i Indtægter, og den deraffølgende